

Zdenac

LIKOVNO-LITERARNI PODLISTAK • ŠKOLSKI LIST MRAVAC
BROJ 4 – GODINA 2016.

Nina Štambuk, 6.b

Mirisi i zvukovi u jesensko jutro

Jesensko je jutro. Budim se u svom toplom, udobnom krevetu. Iako ne želim izaći, moram. Otvaram svoj prozor. Čujem šuštanje lišća, zvižduk vjetra, njihanje grana i tapkanje kiše. Mirišem kišu i mirisno lišće. Nježne zrake sunca jedva dodiruju travnato tlo, puno suhog, žutog lišća. Maleni vrapci i grlice šćućurili su se pod strehom, a puževi lagano klize po mokrom tlu. Predivni mirisi i zvukovi ukrašavaju jutro.

Lara Mijić, 3.c

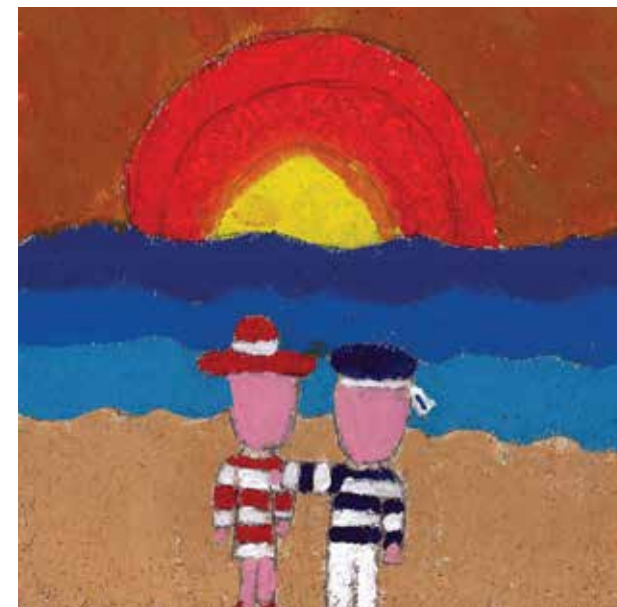
Vinograd i jesen

Jednog sunčanog dana u vinogradu bilo je tiho. Crveni i žuti listovi sjedili su po vinovim lozama mekani kao svila, dok ih sunce obasjava. Mali grozdovi jedva su čekali berbu i berače, već su poljubičastili od sreće. Ptičice letaju nad vinogradom i sunčaju se. Vjetar lagano puše, vrti se i spušta... U daljini viri kuća, a iz nje osjeća se miris buča.

Lena Colnago, 3.b

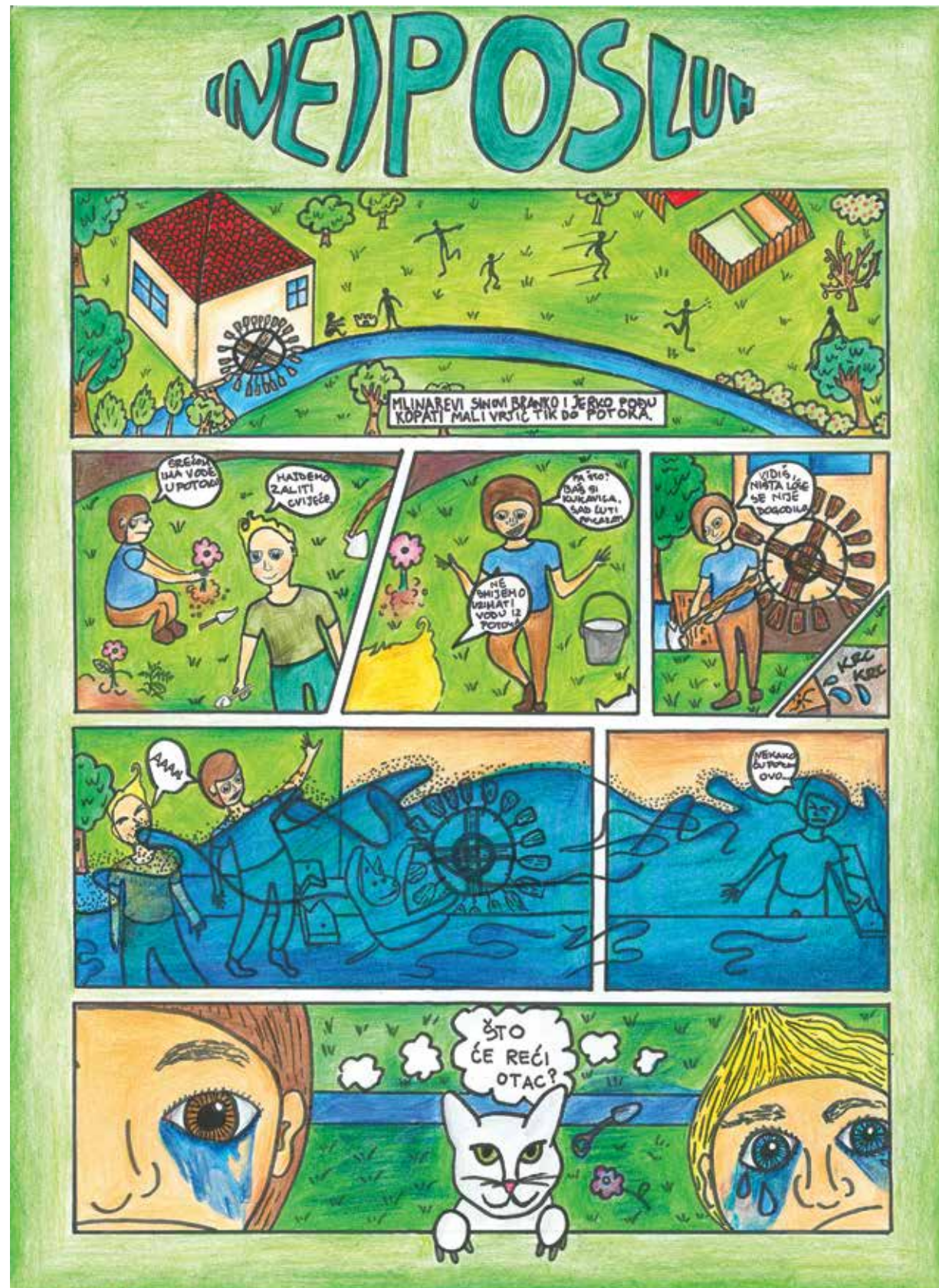
Dominik Janković, 2.c

Ida Orlandini, 2.b

Dora Krolo 7.b

Kristina Mustapić, 8.c

Jesenski list mi je pričao

Jednog dana šetala sam parkom i ugledala žuti list na podu. Podigla sam ga, a on me zahvalno pogledao i počeo pričati. Žalio mi se kako mu je bilo predivno dok je bio mali list. Rekao mi je da je bilo baš zabavno kada bi zapuhao vjetroć, kako bi se zanjihao kao na ljuljački. Svako bi jutro promatrao ptiće lastavice kako uče letjeti i nudio im svoju granu kada bi se umorili. Kada bi padala kiša, kapljice bi se prelijevale s njega na drugi list. Onda se bližio kraj ljeta. Bio je već veliki list. Kada se sljedećeg jutra probudio bio je žut i totalno zbunjen. Nakon nekog vremena bio je na podu. Sve mi je to rekao taj uveli, žuti list. Rekla sam mu da je sada topli pokrivač hladnoj zemlji, meki sag dječici koja se igraju i šetaju parkom. Osmijeh mu je ozario lice kad je shvatio da i njegov pad na zemlju nekome koristi i da u njemu vide i dalje ljepotu.

Lara Mijić, 3.c

Rascvjetalo proljeće

Stiglo je proljeće,
a mene neki čudni nemir pokreće.
Vjetar u kosi neki čudan mi miris nosi.
Zagrijalo sunce, procvjetalo cvijeće,
propjevale ptice i sve što se kreće.
Leptiri okolo lete pa na cvijet slete,
bumbari žuti bruje, a pčele zlatne zuje.
Voćke šarene boje raširile grane svoje
zaplesale proljetni valcer.
Maslačak bijeli dobro jutro veli
ljubice plave proljeće slave.
Vjeverice skakuću po granama trešnje,
zmija gmiže prema suncu bliže.
More plavo zasjalo pod suncem kao riva
i nitko nigdje nema mira.
U proljeće sve je puno boja
kao i glava moja.
Ljubavi neke nove kreću,
u proljeće uvijek nađem svoju sreću.

Andi Tepavac, 3.c

Zvončić

Cin-cin-cin
zvon-zvon-zvon,
zvoni lijepi zvončić moj.

Vjetriću blagi, njiši ga sad,
neka zvoni cijeli dan.

Kad ga njišeš,
nek' se zna
miriše cijeli kraj.

Zvončić bijeli,
to svatko zna
proljeća je novog znak.

Ivan Slobodan Gizdić, 2.c

Moj Split

Moj Split je najljepši grad na svijetu. Smjestio se u krilu našeg zelenog Marjana. Dioklecijanova palača se u cijelom svom sjaju izležava u centru našeg predivnog grada. Mnogi ljudi dolaze kako bi vidjeli naše lijepo i čisto Jadransko more i predivan grad. Grgur Ninski ispunjava nam želje svojim zlatnim palcem. Na Prokurativama se stalno nešto zbiva, a Rivom uvijek šetaju ljudi. S jedne im strane pučina plavog mora, a s druge strane predivna palača cara Dioklecijana. Ma tko može platiti tu ljepotu? Volim svoj Split, najviše na svijetu!

Ena Kurtić, 3.c

Duje Perković, 7.b

Gaja Duilo, 3.b

Mak

Na livadi procvitao lipi mak,
al posal mu ni lak.

Svaki dan triba lipo izgledat
da se dica u njega mogu zagledat.

Triba uvik lipo mirisat
da ljudi uživaju disat.

Tako radi po cili dan
i nikad ni umoran.

I onda maku dode kraj
ide u kolač i postane slatki zalogaj.

Klara Steffen Zanchi i Klara Milišić, 4.b

Anja Lašić, 1.a

Moj prilipi grad

Moj grad je najbolji na svitu,
divin mu se ko najlipšem cvitu.
Pun je izvrsnih sportaša,
skoro svaka zlatna medalja je naša.

Marjan naš lipi grad čuva,
da ga bura ne otpuva.
Ipak najlipši je u litnje dane
kad cili grad na Rivu stane.

Roko Čular, 3.c

Proljetna zagonetka

Zimi me ne možeš naći lako,
U proljeće se budim polako.
Moj miris je jak,
Bijel sam ili plav.
Uz cvjetove moje
Livade su pune boje.

Ivano Stanić, 2.c

Tončica Krstulović, 7.b

Pjesma gradu Vukovaru

Gradu Vukovaru ovu pjesmu pišem
jer on je zaslužan da danas sretno dišem.
Primio je bombe, pucnjeve i rat,
da bi danas u Hrvatskoj vladao sklad.
Da danas u Hrvatskoj ne bi bilo rata.
Da danas svi dobro živimo.
Da lijepu i samostalnu državu imamo.
To je bila pjesma Vukovaru
gradu koji nas oduvijek štiti.

Antonia Perić, 4.c

Zara Radosavljević, 3.a

Opis visibabe

Visibaba je blago proljeća. Ona živi na raznim livadama, šumama i planinama.

Taj proljetni cvijetak je malen poput pahulje snijega, krhak kao zrnce pijeska, nježan kao mala beba. Krhka proljetna ljepotica me podsjeća na zvončić, a njene latice su bijele poput bijelog pahuljastog oblačića. Listovi joj se zelene kao zelena trava, a oblikom su nalik šiljastoj sablji. Visibaba ima stabljiku poput labudovog vrata.

Mislim da je visibaba kraljica proljeća zbog svoje ljepote, profinjenosti i elegancije.

Josipa Franetović, 2.c

Niko Matas, 4.a

BRANKO & JERKO

Klara Goreta, 8.c

Iva Oreč, 3.b

Klara Milišić, 4.b

Kako je uskrсни zec došao na dan svetog Nikole

Jednog dana Uskrsnog zeca je probudila zima. Oko njega je bio gusti snijeg. Bio je zbunjen, mama zečica mu je rekla da je prespavao Uskrs. Brzo se obukao i natrpao košaru punu čokoladnih jaja, pilića, zečica i krenuo je na daleki put. Ubrzo se sreo sa svetim Nikolom, oba su se jako iznenadila. Odlučili su zajedno podijeliti djeci poklone. Djeca su bila jako sretna jer su dobila dva poklona.

Dora Medvidović, 2.c

Moja majka

Moja majka je ljepša nego bajka. Igramo se skupa uvijek, njena ljubav za mene je lijek. Ona mene svašta uči, uz nju mene ništa ne muči. Mama mene voli najviše, a ja nikog od nje ne volim više!

Ena Kurtić, 3.c

Moj tata

Moj tata je dobar. Najbolje radi manu. Radi na brodu. Meni je tata moj najbolji prijatelj. Ponekad idem s tatom u šetnju. Ako se on ljuti na mene, ja se ne ljutim na njega. Tata me jako voli kad sam dobar u školi, a tužan je kad sam zločest. Danas mi tata dolazi s broda. Ja volim svog tatu.

Tin Žunić, 2.b

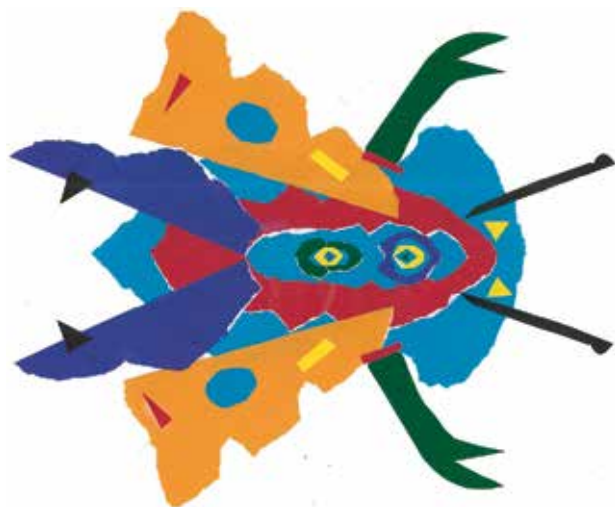
Ivan Vukičević, 4.b

Pismo majci

Draga mama,
ne postoje riječi kojima bih ti opisao koliko te volim i koliko mi je drago što si baš ti moja majka.

Rijetko se svađamo jer sam shvatio kako je svađa potpuno nepotrebna i da se sve uvijek brže riješi kad se ne svađamo. Uvijek te poslušam jer znam da imaš dobru najmeru iako ponekad nisi u pravu. Kad odrastem, volio bih biti hrabar, plemenit i dobar roditelj baš poput tebe. Hvala ti za sve dobro što činiš za mene. Hvala ti što me uveseljavaš svakog dana i što se smiješ sa mnom. Hvala ti što uvijek imaš vremena za mene i moje probleme. Imaš i najbolje rame za plakanje kad je najpotrebnije i zagrljaj koji sve liječi. Kad odrastem, nadam se da ćeš biti ponosna majka i da ćeš biti zadovoljna kakav ću čovjek postati. Najbolja si majka na svijetu i molim te ostani takva.

Lovre Gujinović, 6.a

Andrej Lukas, 6.a

Zara Subotić, 2.c

Opis moje bake

Moja baka se zove Vjekoslava. Svi je zovu Slava. Ona je mršava i visoka. Malo je pogrbljena. Lice joj je duguljasto i nasmijano poput nasmijanog sunca. Kosa joj je žuta, kratka i ne previše gusta. Njene oči su krupne i smeđe, poput čokolade. Nos joj je velik i uzak. Moja baka je marljiva i šaljiva. S bakom najviše volim ići u park i na plažu. Zajedničko vrijeme provodimo igrajući se kod nje i pričajući priče. Baka me naučila šivati. Volim ju zato što je najbolja baka na svijetu i zato jer je rodila moju mamu.

Nina Gabrić, 2.c

Voće

Jednog lijepog i sunčanog dana
igrali se kivi, kruška i banana.
Banana u kivi zaljubljena bila,
a kiviju kruška bila je mila.

Gleda banana krušku ispod oka
pa joj reče: „Vidiš li kako sam visoka?
Vitka sam i lijepe žute boje,
lijepa sam i lijepo sve je moje.

Ti si kruško mala i ružna,
uz sve to još i tužna.
Takvi ko' ti nemaju sreće,
takvu te nitko voljeti neće.”

Osjećala se kruška ugodno nije,
ono što čuje vjerovati mogla nije.
Širom kruška raširila oči,
ali svađati se nije htjela pa odluči poći.

Dok kivi za kruškom kreće
otresito i drsko banani reče:
„Ne ponižavaj druge da bi uzdigla sebe!”

Bepo Bobanac, 4.c

Josipa Franetović, 2.c

Stella Blažević, 7.b

Moje igre

Postoji jedna igra koju sam nedavno izmislila. Znaite ono kad se sprema neki kontrolni ili učiteljica ispituje, pa te uhvati trema! E, pa je sam odlučila boriti se protiv te treme. Kako?

Igram se „škole”. Plišanih igračaka imam „more”. Jedan žuti medo s rozom kapicom postaje moja učiteljica, ostali „plišanci” su moji prijatelji iz razreda, a ja sam ja!

Taj dan sam učila prirodu. Cijela ekipa zajedno s učiteljicom, bila je na mom krevetu. Knjige otvorene, zemljopisna karta raširena i krećem.

Baš sam se lijepo „uživila”. Puna sebe, glasno sam pričala o gospodarstvu nizinskog zavičaja. A kako sam ga tek dobro usporedila s gospodarstvom primorskog i gorskog zavičaja!

Tada je mama ušla u sobu. Blago rečeno, bila je šokirana, jer je mislila da se igram.

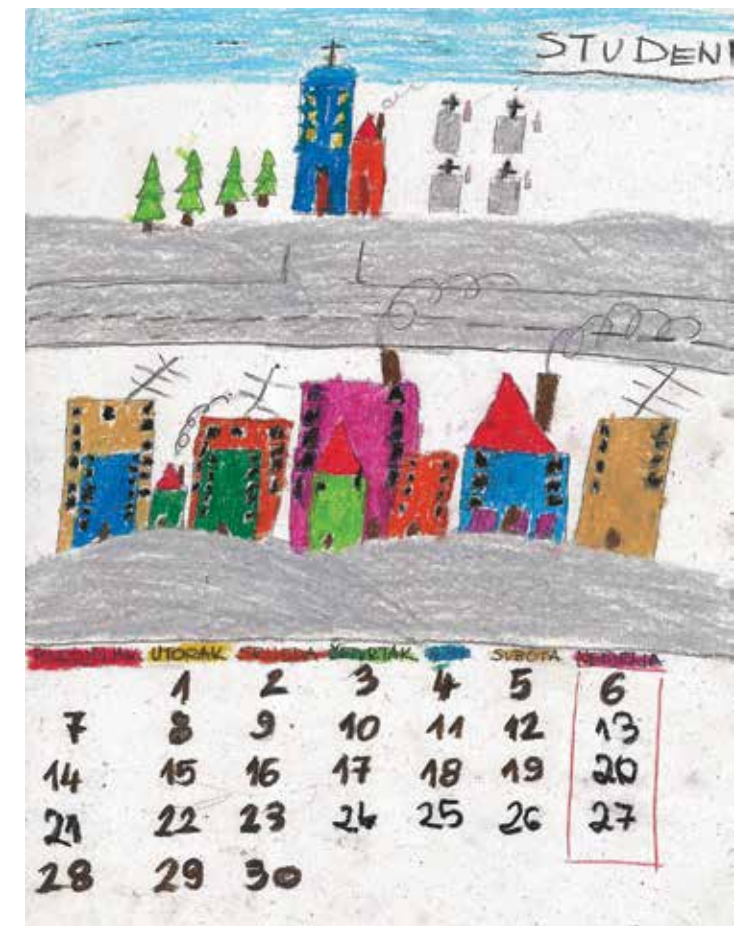
Kada sam joj objasnila što radim i kako zapravo pametno učim, igrajući se, slatko se nasmijala. Slikala je moju učiteljicu – medvjedića, plišane prijatelje iz razreda i mene, a onda sva ponosna požurila to podijeliti na facebook-u sa svojim prijateljima.

I što je najbolje od svega, dobila sam puno 🍷.

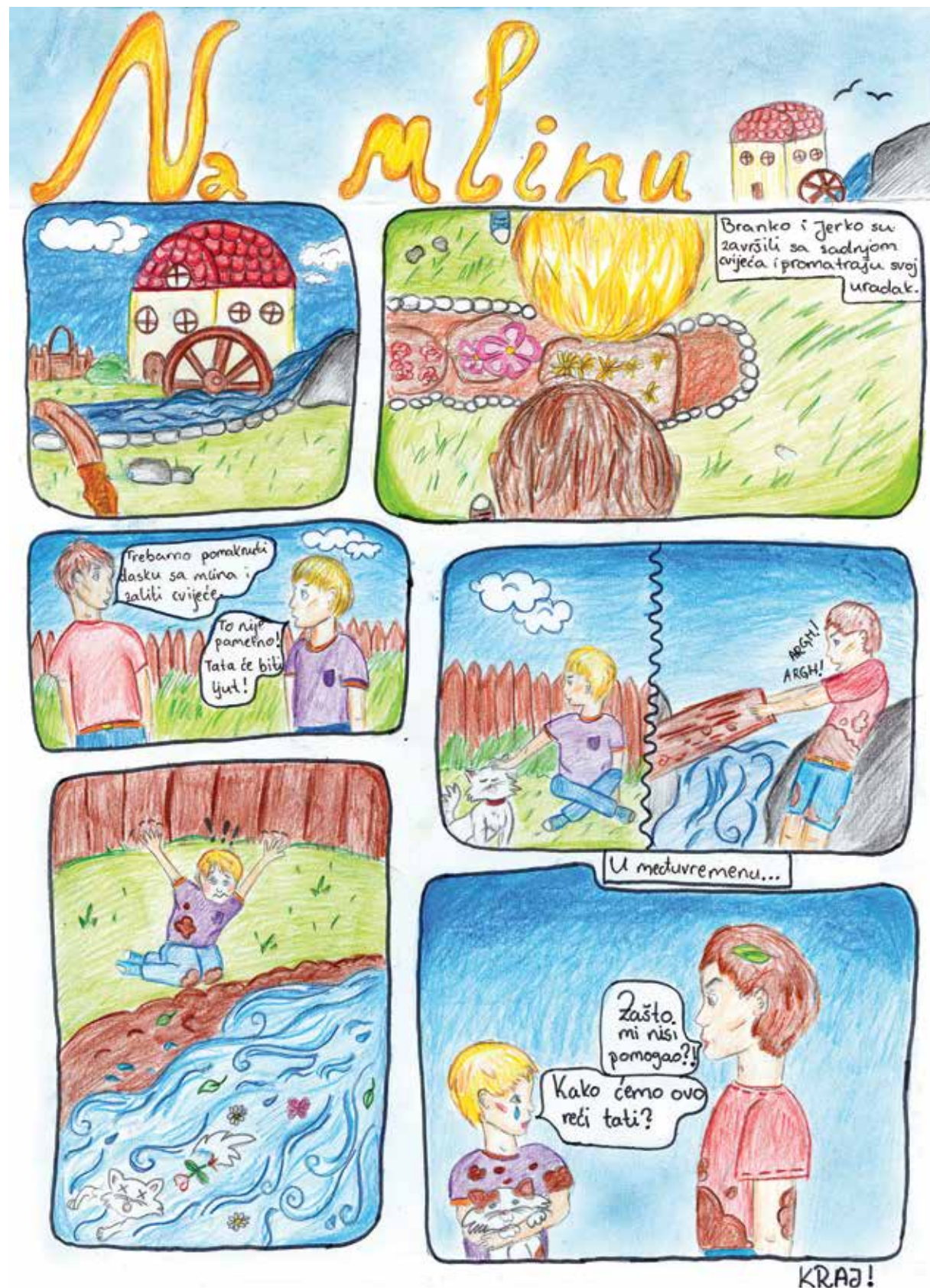
Marijeta Jurić, 4.b

Marina Vučica, 2.b

Magdalena Mikelić, 2.a

Andrea Listeš, 8.a

Pričala mi baka

Kad sam bio mali baka mi je pričala zanimljive priče. Bilo ih je puno pa evo i vama jedna od njih. Radnja se odvija daleko u velikoj šumi u Engleskoj, sve što se događa u pričama uvijek je daleko od uobičajenog. Ta šuma se nalazi u blizini Birminghama. Jedan od najstarijih stanovnika šume je bradati čarobnjak Jack Cuddles, koji je ujedno mačak. U jednu, malu školu idu samo životinje: rakun Timmy, crvendač Jake, kuna Lisa i drugi. Učiteljica im je mudra sova Angela.

Kroz šumu prolazi velika rijeka kojom dnevno prođe stotine žaba u svom parnom brodu kako bi došle do predivnih de-luxe bazena ili, kako ih još zovu, bara. Dok putnici uživaju u pjesmama s radija, kuhari pripremaju specijalitet – cvrčke s cimetom.

Postoji malo selo gdje su stanovnici jabuke i kartonske kutije. Kutije su zapravo mačke koje su se sakrile u njih kako ih psi ne bi hvatali, ali ni jabuke ni psi to ne znaju.

U velikoj pećini živi veliki medvjed George, koji nije opasan, ali ga se ipak svi boje jer ostali medvjedi imaju posebnu „reputaciju“. Pećina je vrlo lijepo uređena; ima televizor (na kojem je uvijek uključen Animal Planet), pozlaćeni luster, te veliki, crveni tepih i mekani krevet za zimski san.

Na najvišem vrhu u šumi živi usamljeni drvosječa, kojem u posjet dolaze jedino risovi i lisice na čaj. Na livadi živi Laika, mali pas. U šumu je dospjela kada je letjelica pala u šumu. Svi misle da je vanzemaljka, ali je zapravo iz Rusije.

Pitao sam baku: „Pa, to naravno nije istina?!“ Baka je samo rekla: „U to se trebaš sam uvjeriti.“

Jan Rudolf, 6.a

Mia Paradina, 3.c

Lena Kalašić, 1.c

po bratu našemu Mironu i njegovim
Njih al' gajne i druge i ljepo po nebu prinosu zrnjem.

Ako sam u petom razredu počela sam ulaziti u pubertet. Tad je sve krenulo nizbrdo. Od marljive učenice, koja se gotovo nikad nije svađala, do ljenčine prve klase koja odugovlači sve do zadnjeg trena i koja se svađa sa svim živim i neživim. „Ništa je ne zanima i nije ju briga ni za što”, kažu mi roditelji. Nije istina! Stvar je u tome što jednostavno ne podnosim ljude oko sebe. Dobro, možda jesu pomalo u pravu, ali ima stvari koje me zanimaju. Zanimaju me TV serije i filmovi koje bih mogla gledati, knjige koje bih mogla čitati, slavne i nestvarne osobe koje ću voljeti toliko da će izludivati itd. A ljubavni život? Ha, ha. Oko toga se više i ne trudim. Meni je važnije ako neke dvije osobe završe u vezi nego ja. Također mene više privlače već spomenute slavne i nestvarne osobe, od onih koje postoje i koje poznajem. Također sam iskompleksirana zbog toga što su gotovo svi viši od mene, a ja jedva rastem. Samo se debljam.

Iako sam u petom razredu počela sam ulaziti u pubertet. Tad je sve krenulo nizbrdo. Od marljive učenice, koja se gotovo nikad nije svađala, do ljenčine prve klase koja odugovlači sve do zadnjeg trena i koja se svađa sa svim živim i neživim. „Ništa je ne zanima i nije ju briga ni za što”, kažu mi roditelji. Nije istina! Stvar je u tome što jednostavno ne podnosim ljude oko sebe. Dobro, možda jesu pomalo u pravu, ali ima stvari koje me zanimaju. Zanimaju me TV serije i filmovi koje bih mogla gledati, knjige koje bih mogla čitati, slavne i nestvarne osobe koje ću voljeti toliko da će izludivati itd. A ljubavni život? Ha, ha. Oko toga se više i ne trudim. Meni je važnije ako neke dvije osobe završe u vezi nego ja. Također mene više privlače već spomenute slavne i nestvarne osobe, od onih koje postoje i koje poznajem. Također sam iskompleksirana zbog toga što su gotovo svi viši od mene, a ja jedva rastem. Samo se debljam.

Tonka Butorac, 6.c

Sasvim sam popubertetila

U petom razredu počelo mi se događati nešto strašno, nešto očajno, nešto grozno. Počela sam ulaziti u pubertet.

Tad je sve krenulo nizbrdo. Od marljive učenice, koja se gotovo nikad nije svađala, do ljenčine prve klase koja odugovlači sve do zadnjeg trena i koja se svađa sa svim živim i neživim. „Ništa je ne zanima i nije ju briga ni za što”, kažu mi roditelji. Nije istina! Stvar je u tome što jednostavno ne podnosim ljude oko sebe. Dobro, možda jesu pomalo u pravu, ali ima stvari koje me zanimaju. Zanimaju me TV serije i filmovi koje bih mogla gledati, knjige koje bih mogla čitati, slavne i nestvarne osobe koje ću voljeti toliko da će izludivati itd. A ljubavni život? Ha, ha. Oko toga se više i ne trudim. Meni je važnije ako neke dvije osobe završe u vezi nego ja. Također mene više privlače već spomenute slavne i nestvarne osobe, od onih koje postoje i koje poznajem. Također sam iskompleksirana zbog toga što su gotovo svi viši od mene, a ja jedva rastem. Samo se debljam.

Znam da ima i pozitivnih strana puberteta, ali kod mene ih baš i nema.

Petra Ćosić, 8.b

Koje sam boje

Svakog jutra kada ustanem u meni se budi radost i sreća zato jer imam dobre roditelje i fantastičnog brata. Zbog toga sam žute boje!

Svakog dana pomažem drugima koji su u nevolji, radim svoje obaveze i brinem o svojim stvarima. Zbog toga sam zelene boje!

Nemojmo zaboraviti da na kraju krajeva znam i ja nekad biti zločest. Zato sam ponekad i crvene boje!

Ante Vukičević, 4.c

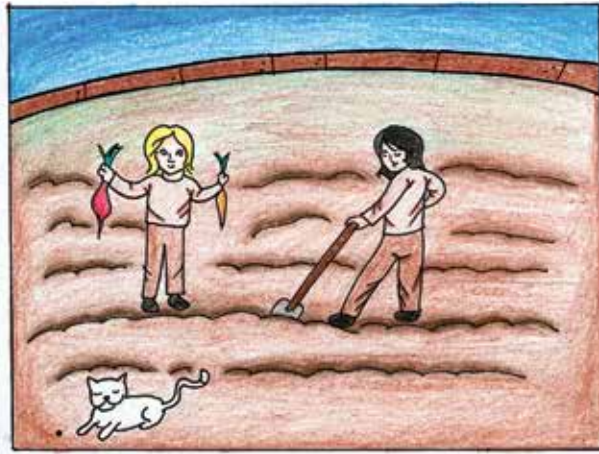

Marija Magdić, 1.b

Marijeta Brničević, 5.b

Igra na mlinu

Ana Borožan, 8.b

Moj osobni svemir

Moj osobni svemir je velik i nema mu kraja, kraja mašti, miru i dobroti. Prvi planet se zove Poslovni planet. Tamo gospoda radi, smišlja i izrađuje. Drugi planet se zove Životinjski planet. Tamo nitko ne može terorizirati životinje, a mesožderi su tamo razdvojeni od biljoždera. Ako volite pop, rock ili narodne pjesme, sljedeći planet je za vas. Tamo se svaki dan održavaju koncerti i tamo žive najveće glazbene zvijezde pa ako ste obožavatelj neke od njih slobodno se možete družiti s njom cijeli dan. Jedan planet ima više imena, ali na njemu uglavnom žive glumci i sve poznate filmske ili kazališne zvijezde. Taj planet je oborio rekord za najveći crveni tepih u galaksiji. No ima jedan planet na kojem je sve nacrtano, baš sve! Tamo najbolji umjetnici mogu osloboditi svoju maštu i nacrtati što god oni žele. Za idući planet čuvajte svoje oči jer na njemu je sve digitalno. Ima igrice koje su proglašene najboljima u galaksiji. Zadnji planet nitko baš ne voli, a njegovo ime je: „Dobro nauči ili se ne vraćaš kući.“ Pogodili ste, to je škola. Ali nam taj planet treba jer učimo o svim planetima u mom osobnom svemiru. Sjećate li se prve rečenice da ovom svemiru nema kraja? Tome je tako jer je moja mašta beskrajna.

Nena Tolić, 5.c

Pad na zemlju

Pala sam iz oblaka i gledala svijet odozgo. Bio je prekrasan. Takvo što nisam nikad vidjela. Kad sam se sjetila da ću smočiti te male dječje glave i zaliti ulice, htjela sam se vratiti u oblak. Nisam htjela da se djeca prehlade pa da ne mogu ići u školu steći puno znanja. Odjednom je počelo liti. Bojala sam se sve više. Ali sam se sjetila jedne ideje. Zamolila sam vjetar da nas sve otpuše, makar to značilo moju smrt. Vjetar je zapuhao, a nas otpuhao. Djeca su spašena od prehlade, a moje prijateljice vodene kapljice i ja samo prekrasni anđeli. Shvatila sam da je ovo što sam učinila bilo puno bolje nego da pustim da se djeca prehlade. Djeca i odrasli su se od kraja života veselo zabavljali. To je bio najljepši dan i mom životu.

Sara Lazaneo, 3.b

Lucija Šoljak, 5.a

Ulazak u čudesan svijet

Jednog dana bila sam u šumi. Bila sam umorna pa sam sklopila oči. Kad sam se probudila ugledala sam šumu, ali punu slatkiša i razne hrane. Što se tiče mene, bila sam šareni jednorog. Oko mene su bile životinje od hrane kao što su siropauk, bubenkonji, krafno-kornjače i još mnogi drugi. Iz grma je izašla vještica. Rekla je da je zapela u šumi i da je jedino može spasiti pravo prijateljstvo. Odlučila sam joj pomoći. Sprijateljile smo se. Kletva nije više djelovala. Ovo putovanje ću uvijek pamtit u srcu.

Lena Colnago, 3.b

Jure Škare, 4.c

Moreno Vušković, 6.c

Tamo, tamo da putujem

Putovanje je najbolje školovanje. Zašto imati samo jedan dom kada ih možemo imati mnogo? Ovaj grad nije moj jedini dom. Ponekad se u svom domu osjećam zatvorenom poput ptice u krletci. U tim trenucima razmišljam o svijetu kao otvorenoj knjizi. Ja se trenutačno nalazim na prvoj stranici romana, koju ću još neko vrijeme, morati iznova čitati. Svakim putovanjem i pozitivnim događajem pročitat ću jednu stranicu svijeta. Moj je najveći strah da ne ostanem zauvijek na prvoj stranici. Ne želim živjeti privezana za jedan dom, želim se osloboditi okova i otići. Otputovati na nove destinacije sa svojim prijateljima, voziti se satima u vlakovima i automobilima dok mi se džepovi ne isprazne. Sanjam o predvečerjima na pješčanim plažama, ranim zorama negdje na travnatim prostranstvima, toplim morima i glasnim koncertima. Ne želim džepove pune novca jer bogate osobe su one s vrijednim sjećanjima i pravim prijateljima. Želim živjeti slobodno, doista slobodno, bar jedan dan u životu. Neću ostaviti knjigu svog života nepročitatu! Okretat ću stranice i uživati u svakom retku koje ona donosi.

Andrea Listeš. 8.b

Tri dana, uglavnom jahanja

Jednom davno, dok su patuljci i gnomovi još bauljali čarobnim šumama, a Josipović i Kosorica još nemilosrdno zlostavljali već napaćeni slavenski narod kralja Tomislava, moj čale zaključio kako ne bi bilo na odmet, već dapače, krasno, da skoknemo do Beča...

I tako skoknusmo. Jahanje srebrnog Mitsubishija, dan prvi. Osmosatna vožnja s ugođajima buke, bratske ljubavi u natezanju, urlanju i svadi, ispunjena melemom za uši u obliku 6 glazbenih CD-ova Marka Perkovića Thompsona, te ispresijecana povremenim stankama na benzinskim pumpama, svoj je kraj ugledala nakon mukotrpnog navigiranja među bečkim autobusima uz pomoć Google Karata, koje su doduše zbog iskorištenog Interneta usisale preko 500kn...

Bečke ulice, dan drugi. Nakon neumornog marša kroz vrevu i štandove s kobasicama pri temperaturi ispod ništice, crvenih obraza ušetismo u Bečki prirodoslovni muzej. Ni slutili nismo kako ćemo već nakon četiri sata obilaska vapiti za hranom, pićem i odmorom, i jedva dočekati bijeg iz te kulturološke mučionice te večeri.

Jahanje srebrnog Mitsubishija, dan treći. Nemilosrdna gripa podvrgla je malog brata laganim krčkanju pri 41°C, pripremivši ga jučerašnjim ekstremnim naporima. Čale, do jučer fokusiran na to da djeca budu kulturna, bez oklijevanja, naravno, uperi kompas prema Splitu. Ovog je puta vožnja autocestom bila popraćena uglavnom tišinom i uzdasima pri pogledu na sat, ili kroz prozor...

Sljedećeg jutra, žrtva virusa osvanula je zdrava i živahna kao da se ništa nije dogodilo. Nismo dobili ručak, jer roditelji spavahu... Volim svoju obitelj.

Niko Anzulović Mirošević, 8.b

Zara Radosavljević, 3.a

Paula Dodig, 4.a

Nina Štambuk, 6.b

Tebi

Tvoje smeđe oči
kad me gledaju
srce mi zatreperi
i mira mi ne daju.

Kad pogledam u tebe
svi nestanu;
a moje muke prestanu.

Ti si poseban
od moga srca odabran.

Antea Šišeta, 4.a

Duga

Da mi je biti duga,
predivna i šarena.
nakon kiše kad je vladala tuga,
da širim ljubav i veselje.

Djeca bi se smijala
i od sreće klicala,
a ja bih obasjao nebo
sa svojim šarenim bojama.

I unatoč tome
što je moj život kratak,
bio bi vrijedan
jer nema većeg veselja
od dječjeg osmijeha.

Duje Perković, 7.b

Ljubav

Ljubav su mama i tata
i kad imaš sestru i brata.

Ljubav su prijatelji u školi
i učiteljica koja nas voli.

U ljubavi se veselimo
i kada za Hajduka navijamo.

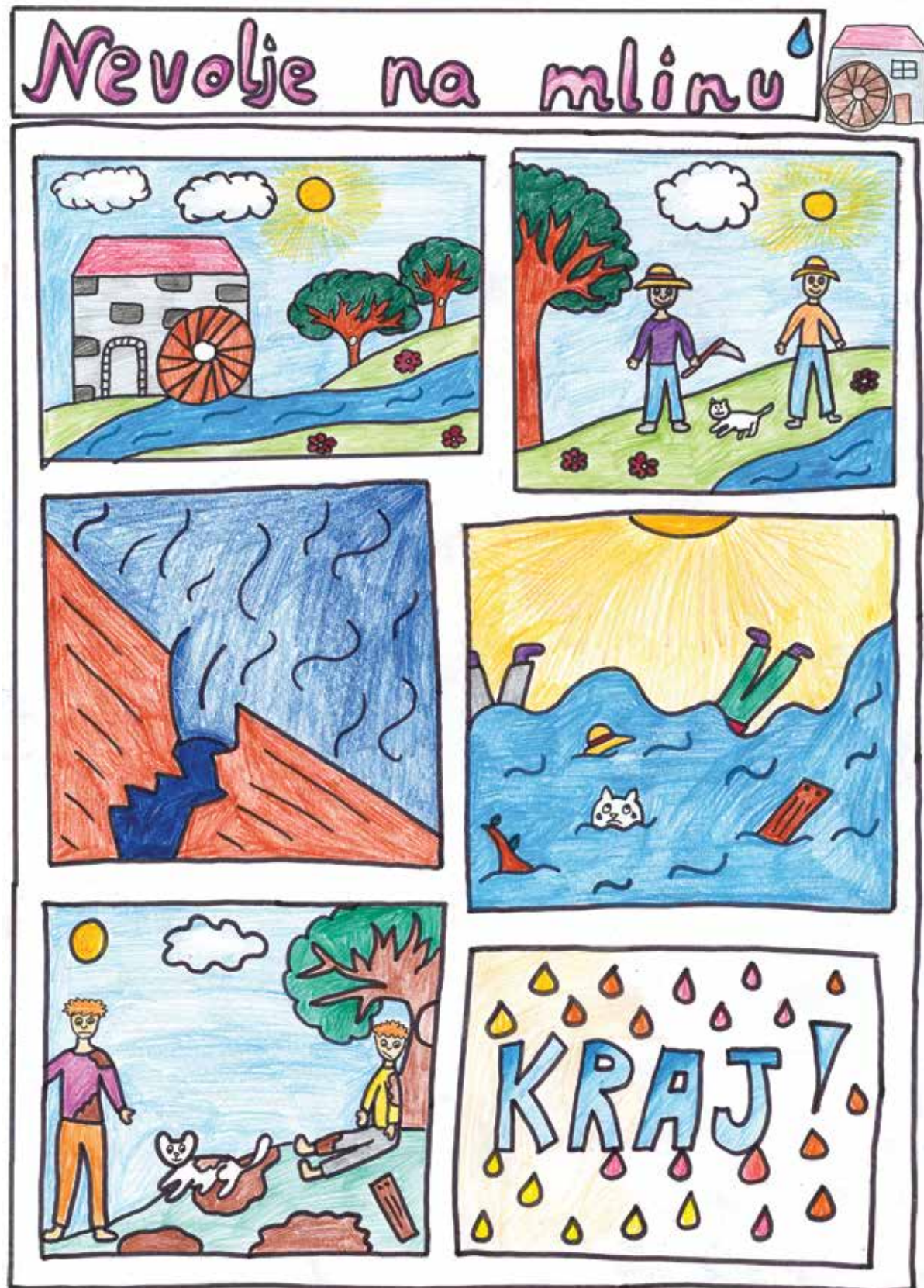
Roko Sučić, 2.c

Marina Vučica, 2.b

Roko Bilić Erić, 4.c

Mia Bralić, 8.b

Zaljubljena sam

Kad ga vide moje oči,
srce mi jako poskoči.
Leptirići po stomaku lete,
tresem se od glave do pete.
Za Valentinovo mu spremam dar
baš ćemo biti super par!

Lana Vickov, 3.b

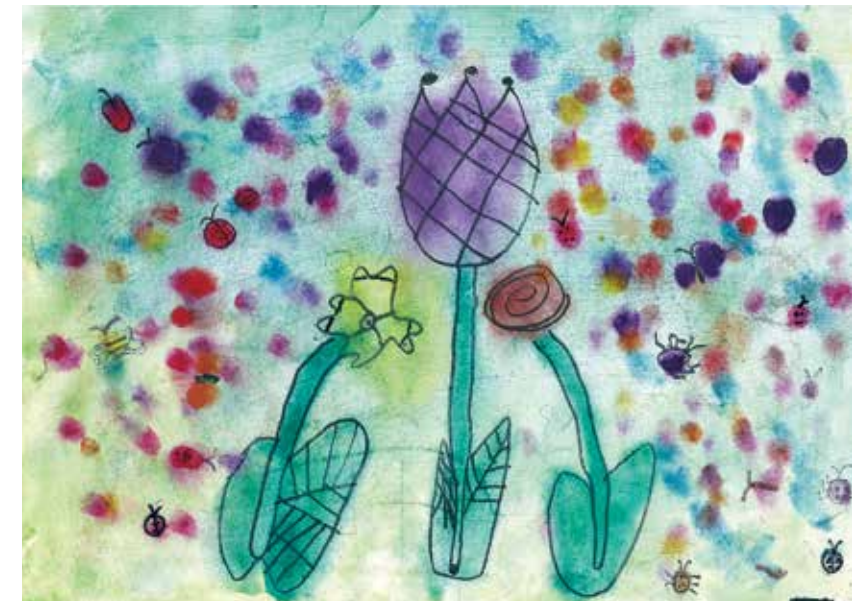

Marita Kedžo, 2.b

Što je ljubav?

Ljubav je kad se netko voli. Ljubav je sve što postoji. Ljubav je veliki krug koji spaja dva srca. Ljubav je mali čovjek, ali velikoga srca. Ali zapravo, ljubav je kad si iskren i kada voliš sve na svijetu, to jest kada svi rade u miru zajedno.

Fani Jukić, 2.c

Nikolina Pjevac, 1.a

Ljubav u mom razredu

Moj razred je pun ljubavi. Zaljubljenost se osjeti svuda oko nas. Počet ću od Luke. Od prvog razreda on je zaljubljen u Marijetu. No to nije njegova jedina simpatija. Imao ih je on puno. Ja znam još za dvije. Ne znam smijem li reći, Nora i Žana. Ipak mislim da mu je Marijeta najdraža. Ta ljubav traje već četiri godine. To je najveća ljubav u razredu, ako ne i u cijeloj školi. Zatim Roko, koji je Nini u drugom razredu za Valentinovo poklonio cvijet, ružu. Pa Igor koji je Marijeti dao za poklon kinder jaje, ne jedno, mislim da su bila dva ako ne i više. Skoro sam zaboravila, i drugi Roko je zaljubljen u Marijetu. Jadna Marijeta! Ups, sjetila sam se i ljubavi Klare i Mateja. Za sada je to to. Skriva li se koja ljubav – ne znam, reći ću vam sljedeće godine.

Iva Oršulić, 4.b

Nika Paponja, 2.a

Zaljubljen preko ušiju

Jako sam se zaljubio
i u ljubavi pogubio.

Ja volim samo nju,
ona mi je u svakom snu.

Ako je netko ide tući,
odmah ću mu gaće svući.

Danas je Valentinovo
i dao sam joj dar,
a u daru lizalica par.

Ne znam kako joj blizu doći,
ne znam kojim putem poći.

Za ovaj odgovor ja ću vam i platiti,
samo kod mene morate navratiti.

Ivan Prpić, 3.c

Taj zgodni mačak

Vidjela sam jednog prelijepog
mačka kako skače
na nečije hlače.
On me je strašio,
a i ujedno privlačio,
nema curu pa mi se ulizuje.
Stavio je znak da
traži novu curu.
Bila je to velika kolona mačkica,
a ja sam jedna od njih.
Mislim da ću biti ja
ta odabrana mica-maca.

Lea Podrug, 3.b

Valentinovo

Valentinovo počinje, radosti nigdje kraja.
Svi su tada zaljubljeni. Puni dobrog srca i do-
brih djela.
Na sve strane srca puna dobrote i veselja.
Ljubav nikad ne prestaje.

Ida Orlandini, 2.b

Kako se čuva prijateljstvo

Prijateljstvo... Prijateljstvo je najvažniji i najljepši odnos na planetu. Prijateljstvo znači voljeti. Voljeti prijatelja. Čuvati mu tajne i biti tu za njega.

Prijateljstvo se čuva tako da se ne ljutimo kada naš prijatelj ima drugo društvo. Ne smijemo ga čuvati samo za sebe. Moramo dopustiti i drugima da im je naš prijatelj društvo. S prijateljem će uvijek biti svađa i prepirki, ali će nam uvijek, ako je pravi, oprostiti. Prijatelji si čuvaju leđa. Skupa se smiju i plaču. Diješe tajne i daju si savjete. Moja prijateljica i ja znamo se šest godina. Posuđujemo si odjeću, zvonimo jedna drugoj na vrata bilo kada i govorimo sve tajne. Ona je uvijek tu za mene i zna da sam ja uvijek tu za nju. Kako bi ostale prijateljice, moramo se dogovoriti da obje budemo zadovoljne. Moramo čuvati tajne i ne smijemo jedna drugu ogovarati. Mi tako čuvamo prijateljstvo. Zato i jesmo prijateljice. Ali nije samo to prijateljstvo. Ima više vrsta. Prijateljstvo je i između majke i kćeri. To je poseban odnos. Treba i njega znati njegovati i čuvati. Ne smijemo vrijeđati mamu jer ćemo se od nje tako udaljiti. Moja mama i ja imamo dobar odnos. Idemo skupa u kupovinu, čistimo kuću, idemo u kino i kuhamo. Jedna drugoj pomažemo, zabavljamo se i kada je jedna od nas tužna, druga je tu da je smiri. Ne svađamo se često i ne vrijeđamo se. Moju mamu dijelim sa svojom sestrom, ali to me ne ljuti. Ne ljuti me što mama nije samo moja. Ja mislim da se tako čuva prijateljstvo. Ne smijemo prijatelja čuvati samo za sebe, ali moramo za njega odvojiti vremena i ne smijemo izdavati tajne ili ga ogovarati kako ga ne bismo izgubili.

Ja volim svoje prijatelje, obitelj i životinje. Prijatelje trebamo čuvati jer ćemo bez prijatelja ostati sami i naš će život biti prazan i mračan. Prijateljstvo je blago. Blago koje se ne kupuje!

Kaja Colnago, 6.b

Rodendan

Rodendan mi se sviđa,
tada se zabavljamo,
s prijateljima se igramo.

Igramo igrice,
jedemo čokoladne torte,
dobivamo poklone,
puhat ćemo svjećice.

Rodendani su veseli!

Bruno Tomić, 2.b

Vito Markulin, 3.c

Poplana na mlinu

= Ivana B. Mažuranić =

Sarina Markota, 8.a

Poema o klupi

Jutro je. Sunce se polako uspinje na nebeski svod, a njegove zrake prožimaju učionicu hrvatskog jezika. Sve je mirno, tiho... Jedino ptičice cvrkuću veselu proljetnu melodiju. Hodnik je pust. Nema žive duše. Odjednom se začuje prodorni zvuk školskog zvona. Nekoć miran, prazan hodnik sada je ispunila lavina učenika. Neki su veselo čavrljali sa svojim kolegama dok su se drugi živčano provlačili kroz metež pubertetlija do svojih učionica. Možda su bili živčani zbog nadolazećih ispita, upisa ili zbog nečega tomu sličnom. (A možda i zbog otkazanog izleta u Vukovar. Tko zna!).

U učionicu je hrvatskog jezika ušla ne baš vesela povorka osmaša. Sjeli su za svoje klupe i počeli pripremati pribor za pisanje druge školske zadaće. Zatim su počeli tražiti inspiraciju. Neki su je pronašli u cvrkutu ptica, drugi u portretima Dragutina Tadijanovića i Miroslava Krleža, a treći pak u muhama, koje su kružeći oko lampe oblikovale sferu. Dok sam ja tražila svoju inspiraciju, začula sam glas, šapat. Okretala sam se oko svoje osi, kao kakav planet, koji kruži oko Sunca, u pokušaju da pronađem izvor tim longitudinalnim valovima niske frekvencije, koji su u mojoj glavi odzvanjali: „Sara!” Spustim glavu. Pronašla sam izvor tih šumova. Klupa me dozivala. Klupe iz učionice hrvatskog jezika su modre i u puno boljem izdanju od klupa iz drugih učionica, koje izgledaju kao da su nastale zajedno s Velikim praskom. Naša pažljiva učiteljica pobrinula se da svakomu, koji na bilo koji način obezvrijedi školsku imovinu, da ukor. Ta klupa mi je ispričavala toliko toga. Bilo je tu spletki, varanja, prošlih prijateljstava. Toliko materijala da bi joj svaki časopis mogao pozavidjeti.

I, dok sam ja nju slušala, vrijeme je odmicalo. Učiteljica nas je upozorila da ima još petnaest minuta do kraja. Ja sam problijedjela i brzo uzela olovku, i evo, nešto sklopila u cjelinu. Znam da je ovo bilo vrlo neprofesionalno od mene, ali za sve je kriva ona klupa. Zato, sljedeći put kad čujete glas koji vas zove, sjetite se ovog teksta i dobro razmislite hoćete li se odazvati na taj poziv.

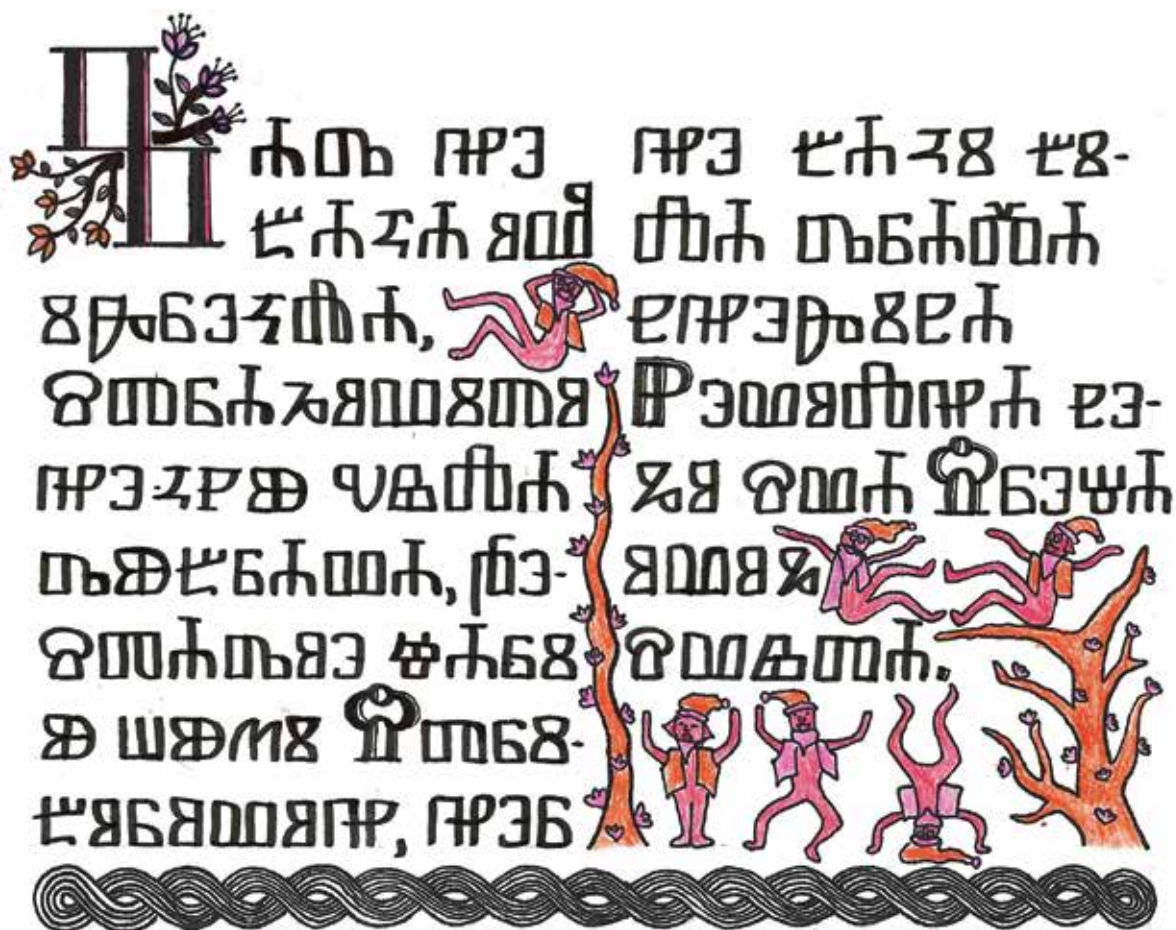
Sarina Markota, 8.a

Petra Dvornik, 1.b

Nika Tokić, 7.c

Klara Goreta, 8.c

Zdenac